

Δεσμοί Καρδιάς

Υποψήφιοι Θεοί και Ανάδοχοι Γονείς Νομού Εύβοιας

eviafutureparents@gmail.com

ΑΝ ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΦΤΑΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΑ ΦΥΛΛΑ

ΞΑΝΑΒΓΑΙΝΟΥΝ

Το δέντρο, αυτό το αιώνιο σύμβολο της ίδιας της ζωής, χρειάζεται να μπορεί να απλώνει ελεύθερα τις ρίζες του στη γη προκειμένου να ζήσει, να αναπτυχθεί, να ανθίσει. Μόνο υπό την συνθήκη αυτής της ελευθερίας το δέντρο θα αναπτύξει ένα ριζικό σύστημα τέτοιο που θα του προσφέρει την θρέψη αλλά και την δεξιότητα της ζωής του να θρέφεται, την ισορροπία και την ασφάλεια που χρειάζεται για να μπορεί συνεχώς να γεννά τα άνθη και τους καρπούς του αλλά και να αναγεννάται το ίδιο όταν έρχονται οι κακοτοπιές της ζωής.

Ο ξεριζωμός ενός παιδιού από την δική του γη που είναι οι γονείς του, είναι μια βαθιά τραυματική εμπειρία. Όσο πιο χρόνιος γίνεται ο αποχωρισμός ενός παιδιού από την γονεϊκή σχέση και αγάπη, τόσο πιο πολύ βαθαίνει αυτό τραύμα και οι συνέπειες που επιφέρει στην ψυχοκοινωνική, νοητική και σωματική ανάπτυξη του παιδιού. Σχετικές έρευνες αναφέρουν ότι κατά μέσο όρο τα παιδιά στα ιδρύματα χάνουν ένα μήνα σωματικής ανάπτυξης για κάθε πέντε μήνες ιδρυματισμού, παρουσιάζοντας σοβαρή καθυστέρηση σε λόγο, νοητικές λειτουργίες, δεξιότητες και τη ψυχοκοινωνική εξέλιξη τους.

Ένα σύστημα παιδικής προστασίας που πραγματικά είναι παιδοκεντρικό θα πρέπει να έχει στο επίκεντρο των στόχων του το δικαίωμα του κάθε παιδιού στο να διατηρεί με τους βιολογικούς του γονείς (με ή χωρίς την στήριξη των

ανάδοχων γονιών) ή όταν αυτό δεν είναι εφικτό με θετούς γονείς αυτή την ισχυρή, βαθιά συναισθηματική και αποκλειστική σχέση που λέγεται γονεϊκή και που μπορεί να υπάρξει μόνο σε ένα οικογενειακό πλαίσιο και στο φυσικό περιβάλλον της κοινότητας. Γι'αυτό ακριβώς και η ιδρυματική φροντίδα δεν θεωρείται υπό καμία προϋπόθεση ως κατάλληλη φροντίδα για ένα παιδί.

Στη χώρα μας ωστόσο, το σύστημα παιδικής προστασίας χαρακτηρίζεται από έλλειψη υπηρεσιών στήριξης της οικογένειας, έλλειψη προληπτικών υπηρεσιών και προγραμμάτων έγκαιρης παρέμβασης, ανεπαρκή στήριξη των θεσμών της αναδοχής και της τεκνοθεσίας (υιοθεσίας) για τα παιδιά που χρειάζεται να απομακρυνθούν από την βιολογική τους οικογένεια λόγω κακοποίησης/παραμέλησης και επιμονή πολιτικής και κοινωνικής στήριξης του παρωχημένου θεσμού της ιδρυματικής φροντίδας. Έτσι, ενώ η τοποθέτηση σε ίδρυμα θεωρείται ως έσχατη λύση, στη χώρα μας η διάρκεια παραμονής των παιδιών στα ιδρύματα υπερβαίνει σημαντικά τον Ευρωπαϊκό μέσο όρο και ένα παιδί μπορεί να μείνει στο ίδρυμα ως την ενηλικίωσή του, χάνοντας έτσι την ευκαιρία να χτίσει μια σχέση που θα μπορούσε να το τροφοδοτεί ψυχικά για πάντα. Αυτή είναι μια πραγματικότητα που οφείλουμε ως κοινωνία να αλλάξουμε! Η ιδρυματοποίηση των παιδιών είναι πρόβλημα! Αλλά είναι ένα πρόβλημα με λύση!

Αποϊδρυματοποίηση των παιδιών τώρα!

**Ενίσχυση/δημιουργία υπηρεσιών στήριξης της οικογένειας και του παιδιού
στη κοινότητα!**

**Πρώθηση και στήριξη των θεσμών αναδοχής και τεκνοθεσίας
(υιοθεσίας)!**